

přisvědčiti názoru soudu rekursního, že odklad exekuce vyklizením bytu členy rodiny povinného z moci úřadu povolen býti nemohl a neměl. Na tom nemohou nic změnití vývody dovolacího rekursu, ježto budovány jsou na tom předpokladu, že ve smyslu Šu 6 (2) zák. o ochr. náj. na manželku přešla nájemní práva povinného, kterýžto předpoklad, jak svrchu uvedeno, nemá ve spisech opory. Nájemní poměr mezi povinným a vymáhající věřitelkou byl zrušen pravomocným rozsudkem ze dne 11. března 1925, ježto v rozsudku tomto žalovaný byl uznán povinným, byť, o který zde jde, žalobkyni odevzdati. Okolnost, že povinný za jistých předpokladů mohl si vymoci odklad exekuce, na tom ničeho nemění, neboť oním rozsudkem zrušený nájemní poměr mezi vymáhající věřitelkou a povinným tímto odkladem nebyl by obžívl. Z toho plyne také správnost názoru rekursního soudu, že po pravomoci onoho rozsudku předpoklad Šu 6 zák. o ochr. náj., totiž opuštění společné domácnosti manželem a z toho plynoucí přechod práv nájemních na jeho rodinu nastati nemohl, ježto pokračování v nájemním poměru v dotyčném zákonném ustanovení uvedené předpokládá nepochybně trvání nájemního poměru v době, kdy manžel společnou domácnost opustil.

Čís. 5333.

Jde-li o opatření za účelem zajištění berních nedoplatků ve smyslu dvorských dekretů ze dne 18. září 1786, čís. 577 sb. z. s. a ze dne 24. října 1806, čís. 789 sb. z. s., dekretu dvorské komory z 11. dubna 1848, čís. 1134 sb. z. s. a čl. III. uvoz. zák. k ex. ř., jest dovolací rekurs do souhlasných rozhodnutí nižších soudů nepřípustným.

(Rozh. ze dne 6. října 1925, R I 690/25.)

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs do souhlasných usnesení nižších soudů, jimiž byl povolen záznam zástavního práva ku zajištění daňových pohledávek eráru.

Důvody:

Jde o opatření za účelem zajištění berních nedoplatků ve smyslu dvorských dekretů ze dne 18. září 1786, čís. 577 sb. z. s. a ze dne 24. října 1806, čís. 789 sb. z. s., dekretu dvorské komory ze dne 11. dubna 1848, čís. 1134 sb. z. s., jakož i čl. III. úv. zák. k ex. ř., dle jehož druhého odstavce šetřiti jest předpisů exekučního řádu, pokud dle těchto předpisů má platnost soudní řízení. Platí tu proto i předpis Šu 78 ex. ř. a Šu 528 c. ř. s., dle nichž dovolací rekurs do souhlasných rozhodnutí nižších soudů není přípustným, pokud v exekučním řádu není nic jiného nařízeno, jak jest tomu v tomto případě.

Čís. 5334.

Je-li celkový peníz, pro který bylo podle Šu 53 knih. zák. na nemovitosti poznamenáno pořadí, vyčerpán postupnými vklady zástavního

práva po částkách, náleží zástavním právům v rozličném čase vloženým vůči třetím osobám, výhody pořadí podle Šu 53 knih. zák. nepoživajícím, rovné, poznámkou podle Šu 53 knih. zák. poskytnuté pořadí, avšak mezi sebou mají ona práva pořad stanovený předpisem § 29 knih. zák.

(Rozh. ze dne 6. října 1925, R I 758/25.)

Vlastnice nemovitosti vymohla si dne 31. října 1922 na nemovitost poznámkou pořadí pro zamýšlené zadlužení do výše 60.000 Kč, v kterémžto pořadí bylo dne 30. ledna 1923 vloženo zástavní právo pro pohledávku Dra H-a 40.000 Kč a dne 9. března 1923 pro pohledávku K-ové 20.000 Kč. Zavazená nemovitost byla po té exekučně prodána a s o u d prvé stolice přikázal z nejvyššího podání nejprve pohledávku 40.000 Kč Dru H-ovi, na K-ovou pak se dostalo pouze zbytku 6012 Kč. R e k u r s n í s o u d k rekursu K-ové napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Stěžovatelka vytýká rozvrhovému usnesení, že její pohledávce mělo býti přiznáno totéž knihovní pořadí, jako pohledávce Dra H-a. Prvý soudce přiznal v knihovním pořadí napřed celou pohledávku Dru H-ovi a teprve zbytek přiznal K-ové. Tak stalo se však právem. Vždyť § 53 knih. zák. nezměnil nijak všeobecně platné ustanovení Šu 20 knih. zák., dle něhož o knihovním pořadí rozhoduje podání knihovní žádosti, nýbrž zavedl jen pro vlastníka výhodu, že si může vyhraditi výhodné pořadí pro zápůjčky, které by později potřeboval. Že by taková zápůjčka byla tak dlouho nejistá v tom, jaké skutečně bude mít pořadí a pokud při případné dražbě bude uspokojena, jak dlouho by celý vyhrazený peníz pro zadlužení nebyl vyčerpán, nemá ani opory v Šu 53 knih. zák., ani se nesrovnává s jistotou, která se předpokládá u knihovních zápisů. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs jest bezduvodným. Když je celkový peníz, pro který bylo podle Šu 53 knih. zák. na nemovitosti poznamenáno pořadí, vyčerpáván vklady zástavního práva po částkách postupně, náleží zástavním právům v rozličném čase vloženým vůči třetím osobám, výhody pořadí podle Šu 53 knih. zák. nepoživajícím, rovné, poznámkou podle Šu 53 knih. zák. poskytnuté pořadí, avšak mezi sebou mají v poznámce pořadí v rozličném čase postupně vložená práva zástavní podle Šu 29 knih. zák. pořad tímto předpisem ustanovený. Nekoliduje totiž předpis Šu 29 knih. zák. s předpisem Šu 53 knih. zák., jmenovitě není tento zrušen předpisem Šu 53 knih. zák. Předpis Šu 53 knih. zák. jest výsadou jenom majiteli zástavy svědčící a jemu umožňující, by mohl svým věřitelům pro přesně určený peníz zachovati přednostní pořadí před zástavními právy, která se nemohou dovolávati výhody vyhrazené vlastníkem hypoteky jenom určitým právům zástavním.

Čís. 5335.

Exekuce na platy (zákon ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n.). Pojem »důchodu« jest širším než pojem »služební plat«. V onom jsou